

Приликом молитве "на бројанице" Свети Оци апсолутно забрањују било какво маштање и замишљање слика. Наша пажња мора искључиво бити сабрана на речи молитве. То се постиже упорним трудом и вежбањем пажње, али и полагањем произношењем речи моливе без журбе да што пре

постигнемо одређени број. Бог чује и услишава само ону молитву која се сабрано врши. Ипак пажњу је тешко одмах постићи зато се саветује да се молитва и у тренуцима расејаности изговара, јер учесталим понављањем молитве наш ум се постепено навикава на њу и тако се стиче пажња у молитви. Заправо најбољи начин да се научимо молитви јесте да одлучимо да је понављамо без обзира да ли успевамо да се саберемо или не. Као што кап по кап воде

може да издуби и најтврђи камен тако и учесталост молитве без обзира колико нам она још била расејана, може да доведе до чисте и сабране молитве. Бројаница се може у тренуцима када је не користимо држати у цепоу, или ако је мала око руке. Ипак није лепо привлачити пажњу својим бројаницама, а поготово не играти се њима пстима у доколици. Оне

служе искључиво за молитву, а не за игру или за украс. Према бројаницама смо дужни да имамо долично поштовање. Монаси и монахиње који плету бројанице и сами се моле за време свог рада и зато су бројанице плод молитве и освећене су њоме.

СВ
У
Ф
РЕ
М

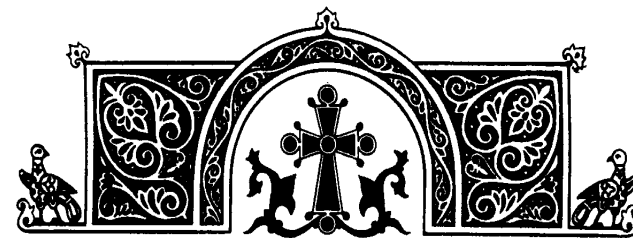
СИ
РИ
С
КИ

Зато, браћо и сестре прионимо на молитву Господу Исусу Христу и његовим светима за себе и за своје ближње, како бисмо за време овога

краткога земаљскога живота задобили божаньку благодат СВЕТОГА ДУХА, у удостојили се вечне награде на небесима. Господ је увек са нама, на сваком месту, јер Он нас учи да је царство небеско у нама, у нашим срцима. Дакле потребно је само да ми увек будемо са Њим кроз МОЛИТВУ и друге свете врлине. Свакако, важно је да знамо да ће наша молитва заиста бити плодотворна само уколико је поткрепимо ДЕЛАТНИМ ПОДВИГОМ вере кроз свете постове, милостињу и друга дела. Веома је опасно бавити се молитвом без честог исповедања својих сагрешења духовнику или парохијском свештенику, као и без свакодневног подвига смирења и трпеливости према својим укућанима и колегама на послу. Бог не прима и не слуша сваку молитву, посебно не молитву човека чија је савест обременења злопамћењем или мржњом према ближњима. Господ нас учи да се прво измиримо са братом својим, па да тек онда принесемо жртву Богу, тј. чисту молитву у смирењу и скрушености срца. Када нас неко разгневи или нам учини неку неправду добро је пре почетка читања својих редовних молитава „окренути“ једну бројаницу са молитвом: ГОСПОДЕ ПОМИЛУЈ СЛУГУ СВОГА (име) И МЕНЕ ГРЕШНОГА ЊЕГОВИМ МОЛИТВАМА. Заиста је немогуће задобити иједну хришћанску врлину без благодати Божје, а њу добијамо првенствено молитвом. Зато је МОЛИТВА - ЦАРИЦА ВРЛИНА која нас узводи ка самоме Богу и сједињује са њим.

Дечански монаси

БРОЈАНИЦЕ

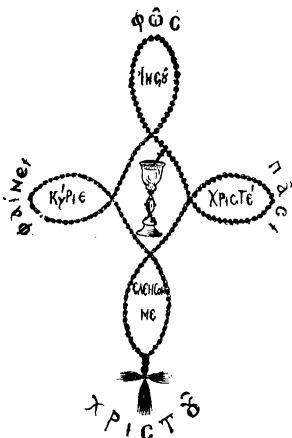
Молитва помоћу бројаница један је од најстаријих начина молитве, који нарочито негују православни монаси. Саме бројанице имају симболички карактер. Обично су црне боје и тиме нас упућују да водимо трезвен и озбиљан живот у непрестаном покајању. Бројанице су исплетене од чисте овчије вуне, што нас подсећа да смо ми словесне овце Доброг Пастира Господа Христа који је сам као Јагње Господње пострадао за нас и избавио нас од вечне смрти. Мале бројанице имају обично 33 чворића. Постоје и веће бројанице од по 50, 100 или 300 чворића. По једном старом предању био је један монах који је желео да начини вунену бројаницу да би одбројавао своје молитве, али ђаво му је стално развезивао чвориће које би исплео. Једном му се јавио анђеоло и научио га да плете чворић који се састоји од седам уплетених крстова. То је један од најкомпликованијих чворова на свету. Овакву бројаницу ђаво није могао да расплете.

КАКО СЕ МОЛИМО ПОМОЋУ БРОЈАНИЦА

Поред молитава које се налазе у молитвенику и редовно се читају у одређено доба дана, Црква Христова благосиља својим верницима да све своје молитве могу надопунити или заменити кратким молитавама које се више пута учестало и

сабрано понављају. Оне нам омогућавају и помажу да се лакше саберемо умом на саме речи молитве како нам ум неби лутао

Како, дакле да започнемо молитву? Сабравши мисли, узмемо левом руком куглицу бројанице (или крстић), држећи је лагано између палца и кажипрста. Осенимо се знаком часног крста десном руком и тихо почнемо молитву одбројавајући сваку поједину молитву једним чворићем.

Најубичајенија молитва којом се молимо "на бројанице" је тзв. ИСУСОВА МОЛИТВА која гласи:

ГОСПОДЕ, ИСУСЕ ХРИСТЕ, СИНЕ БОЖЈИ, ПОМИЛУЈ МЕ ГРЕШНОГА!

или у краћем облику:

ГОСПОДЕ, ИСУСЕ ХРИСТЕ, ПОМИЛУЈ МЕ!

ИСУСОВА МОЛИТВА је најважнија молитва сваког православног хришћанина. Она по црквеним правилима може да замени све друге. Пошто је освећена самим именом Христа Бога, она у наше срце низводи божанску благодат и уноси неисказани душевни мир када се учестало понавља. Многи православни хришћани толико су се на њу навикли да непрестано држе на уснама и у свом срцу име Исуса Христа, па чак и за време сна, јер када се навикнемо на њу честим изговарањем, она постаје механизам који се одвија као нпр. процес дисања. Највећа сила ове молитве лежи у самоме имену ИСУСА ХРИСТА, које изгони из нашег срца сваку смутњу и немир и уноси божански мир.

Поред Исусове молитве хришћани се редовно моле Пресветој Богородици и светитељима и то на следећи начин:

ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦЕ СПАСИ МЕ ГРЕШНОГА.

СВЕТИ (име светитеља) МОЛИ БОГА ЗА МЕНЕ ГРЕШНОГА.

Помоћу бројанице можемо да се молимо за своје ближње, свој народ и то тако што на првом чворићу бројанице изговоримо следеће речи:

ГОСПОДЕ ИСУСЕ ХРИСТЕ ПОМИЛУЈ СЛУГУ (Слуге, Слушкињу, народ) СВОГА__ (име или више имена са списка). , а на осталим чворићима не понављамо име онога за кога се молимо ако их има више, већ говоримо:

ГОСПОДЕ ИСУСЕ ХРИСТЕ ПОМИЛУЈ ПОМЕНУТЕ СЛУГЕ СВОЈЕ.

Такође, можемо да се молимо и за упокојене сроднике:

ГОСПОДЕ ИСУСЕ ХРИСТЕ УПОКОЈ ДУШЕ УСНУЛИХ СЛУГУ СВОЈИХ.. (имена), а даље ГОСПОДЕ ИСУСЕ ХРИСТЕ УПОКОЈ ДУШЕ ПОМЕНУТИХ СЛУГУ СВОЈИХ.

Када смо сами добро је да изаберемо неко тихо место и да речи молитве говоримо тихо, шапатам. Православни хришћани најчешће се моле стојећи пред иконама и упаљеним кандилом, али може да се моле и седећи или лежећи када смо телесно исцрпљени или болесни. Корисно је да се после сваке изговорене молитве прекрстимо. На тај начин се наша пажња лакше веже за речи молитве. Међутим, молитва "на бројанице" може да се практикује на сваком месту и у свакој ситуацији. У аутобусу, возу, чекаоницама, приликом шетње или чак неког разговора у коме

активно не учествујемо. Многи хришћани пред спавање осене крстом своју постељу и легну у кревет заједно са бројаницом тихо се молећи док не заспу. Ујутро када се пробуде одмах се лате бројанице и тако започну свој дан молитвом.

Веома је корисно одвојити увече пред спавање и ујутро по буђењу одређено време које ћемо посветити молитви "на бројанице". Апостол Павле нас учи да се "молимо непрестано". Свакако, када смо у друштву не можемо се молити на исти начин као када смо сами. У том случају не треба привлачити пажњу никаквим "чудноватим" понашањем, већ напосто ћутећи у себи изговарати молитву пратећи је неприметно окретањем бројанице. Молитва се у себи може сасвим лако вршити покретањем језика при затвореним устима и мисленим праћењем речи молитве. Укратко речено, можемо се молити увек и свугде, а да то нико други не зна осим Бога коме се молимо и нас самих. Свако намерно привлачење пажње других људи око нас приликом молитве страна је духу истинске молитве, коју морамо да вршимо у покајању и смирењу, скромно и тихо у "тајној одаји срца свога".

